

РЕШЕНИЕ

№ 4240

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Р Н. К

при участието на секретаря А И. И.А
като разгледа докладваното от Р Н. К Административно наказателно дело № 20211110211779 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „рез адв. И. срещу Наказателно постановление № 586534 F617526/09.07.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД НАП - гр. София, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно и се претендира неговата отмяна. Сочи се материална некомпетентност на органа, издал НП. Допълнено е, че в НП не са взети предвид подадените възражения срещу АУАН. Излага се, че единствената извършена доставка от дружеството от учредяването му през 2020 г. е процесната, с място на изпълнение извън страната, която е на минимална сума, значително под типичния праг за регистрация по ЗДДС. Жалбоподателят сочи, че не са настъпили никакви вредни последици за фиска, като получената сума е с нулева ставка по ЗДДС. Като причина за допуснатото нарушение се сочи неопитността и неосведомеността на управителя на дружеството. Поради това се претендира за отмяна на НП.

В съдебното заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано чрез адв. И., не изпраща законен или упълномощен представител.

Въззиваемата страна - ТД на НАП София /доколкото съдебното следствие е приключило преди влизане в сила на обнародваните с ДВ бр. 109/2020 г. изменения в ЗАНН/ се представлява от юрисконсулт П, която оспорва жалбата и счита, че същата е неоснователна, като моли НП да бъде потвърдено. Моли за присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Дружеството-жалбоподател било регистрирано в ТР на г. с предмет на дейност консултантски услуги, посредничество, провеждане на обучения. За периода от 01.06.2020 г. до 31.05.2021 г. дружеството извършило единствено една сделка – предоставило консултантски услуги по договор с № 314/05.03.2021 г., за което издало и фактура № 2/19.04.2021 г. за сумата от 5000 евро или 9779.15 лева. Като получател на услугата, във фактурата е отбелязано задължено лице от ЕС – S.A от Ра Г с валидна регистрация по ДДС в Г. Сумата била платена по банков път на същата дата.

На 08.06.2021 г. в ТД на НАП София от упълномощено лице било подадено заявление за регистрация по ЗДДС по чл. 97а, ал. 2 от закона.

С оглед така подаденото заявление, била назначена проверка, при която били прегледани представените обяснения от управителя на дружеството и данните за извършени продажби/доставки за периода 01.06.2020 г. до 31.05.2021 г., както и други документи, включително копие на фактурата и др.

Съгласно представените справка от дружеството-жалбоподател и представените пред НАП документи, за периода 01.06.2020 г. до 31.05.2021 г., е видно, че единственият приход на дружеството за периода е от извършената на 19.04.2021 г. доставка на услуги с място на изпълнение извън територията на страната, на стойност 5000 евро.

Въпреки извършването на посочената облагаема услуга на 19.04.2021 г., към този период дружеството нямало регистрация по ЗДДС, като от негов законен или упълномощен представител не било подадено заявление за регистрация по ЗДДС по чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗДДС в срок до седем дни преди датата на възникване на данъчното събитие, т.е. до 12.04.2021 г. включително. Такова заявление било подадено едва на 08.06.2021 г.

След като дружеството - жалбоподател подало Заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 0000-223912102031241/08.06.2021 г. на основание чл. 97а, ал. 2 от ЗДДС, от служители на ТД НАП - София, включително и от св. П. В., била извършена проверка за спазване на данъчното законодателство на 10.06.2021 г. в сградата на отдел „Регистрация“ при ТД НАП - София, находяща се на ул. „Аксаков“ № 21, включително и на представените документи от жалбоподателя. Резултатите от проверката били отразени в Акт за регистрация по ЗДДС № 220422102037072/08.06.2021 г. по чл. 97а, ал. 2 от ЗДДС, като незабавно след това протоколът бил подписан от упълномощен представител на жалбоподателя.

Въз основа на така установеното, на 24.06.2021 г. св. П. А. В. на длъжност „старши инспектор по приходите“ в Национална дирекция по приходите при Териториална дирекция гр. София съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F 617526/24.06.2021 г. В акта било установено, че дружеството - жалбоподател, в качеството му на задължено лице по смисъла на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДДС, е било длъжно да подаде заявление за регистрация по ЗДДС не по-късно от 7 дни преди датата на възникване на данъчното събитие /в случая издаването на фактура/ с място за изпълнение извън страната. В АУАН е прието, че закъснението при подаване на заявлението на 08.06.2021 г. е 56 календарни дни след 12.04.2021 г., когато е изтекъл срокът, в който е трябвало да бъде депозирано заявлението, а е установено при проверка на 10.06.2021 г. Св. В. преценила, че деянието представлява нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДДС.

АУАН е съставен в присъствието на свидетели на съставянето му и на представител на санкционираното лице, което е удостоверено с техните подписи. АУАН бил връчен на представител на жалбоподателя на същия ден – 24.06.2021 г. В акта не са посочени възражения относно констатациите в него. Но в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН от управителя на дружеството е депозирано възражение, в което е посочено, че дружеството не е имало

никаква дейност и приходи освен по процесната фактура. Управителят сочи, че два месеца е бил в Р М работейки по договора и там е узнал за издадената и изплатена фактура, като преди това не е бил ангажирал счетоводител. Соци, че сумата е необлагаема с ДДС, а приходите са в нисък размер, което моли да бъде взето предвид от наказващия орган.

Въз основа на АУАН № F 617526/24.06.2021 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и приетата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление на 09.07.2021 г., като на дружеството-жалбоподател на основание чл.178 ЗДДС била наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДДС за това, че в качеството си на данъчно задължено лице по ЗДДС, след като е било длъжно, не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок до 12.04.2021 г., а едва на 08.06.2021 г.

Видно от приложената към НП разписка, НП е връчено на управителя на жалбоподателя на 30.07.2021 г., като жалбата срещу него е входирана в ТД НАП - София на 06.08.2021 г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. В., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на св. В., тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от писмените доказателства по делото. От представените писмени доказателства несъмнено се установява, че дружеството - жалбоподател е данъчно задължено лице, което е извършило доставка на услуги с място за изпълнение извън страната, за което и на 19.04.2021 г. е издало фактура на стойност 5000 евро на гръцко дружество. Съдът намира, че фактите по делото не са спорни между страните, като от жалбоподателя не се оспорва и факта, че заявление за регистрация по чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС е подадено едва на 08.06.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 ЗАНН 7-дневен срок /приложим към момента на подаване на жалбата/, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи съгласно чл. 3, ал. 1, т. 5 ЗНАП и съгласно представената Заповед от 25.08.2020 г. в предвидените в ЗАНН давностни срокове.

Изрично в заповедта в т. 1.2 е посочено, че НП по чл. 178 от ЗДДС се издават от директорите на дирекции „Обслужване“ в ТД на НАП, а съгласно т. 2.1. всички органи по приходите са компетентни да установяват нарушения по ЗДДС и да съставят АУАН.

Нарушението е подробно и ясно описано, посочено е кога установено и от кого. Съдът намира, че макар в акта и в НП да не е посочена точната дата на извършване на нарушението, тя е определяема. Изрично в акта и в НП е посочено, че последната дата, на която дружеството е могло да изпълни задължението си в срок е до 12.04.2021 г. включително, което е понеделник, работен ден. Следователно, нарушението се счита за извършено чрез бездействие в деня, следващ деня на изтичане на законовия срок, т.е. на 13.04.2021 г. В АУАН и НП ясно е посочено и кога е установено нарушението, както и кога

е настъпило данъчното събитие, от което се определя и срока за регистрация по ЗДДС. Липсата на посочване на точната дата на нарушението в НП макар да представлява нарушение, не би могла да се третира като съществен пропуск, който да ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Не е допуснато процесуално нарушение и при определяне на мястото на извършване на нарушението. Заявлението за регистрация може да бъде подадено по електронен път или в компетентната ТД на НАП, поради което мястото на извършване на нарушението е мястото, където волеизявлението на жалбоподателя за регистрация трябва да бъде получено – отдел „Регистрация“ към компетентната ТД НАП. Съгласно чл. 8, ал. 1 ДОПК компетентната териториална дирекция на НАП е по постоянния адрес на местните лица – в настоящия случай – гр. София. Предвид характера на нарушението, мястото на извършването му е изводимо от самото описание на нарушението в акта и в НП.

Административнонаказващият орган е посочил кога именно е следвало да бъде изпълнено задължението за регистрация по ЗДДС – не по-късно от 7 дни преди датата на възникване на данъчното събитие – 19.04.2021 г., когато е издадена и фактурата.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 97а, ал. 2 ЗДДС „На регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.“, като ал. 4 от същия член предвижда, че „За лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.“

В конкретния случай от дружеството-жалбоподател е предоставена услуга с място на изпълнение друга държава – членка на ЕС – , на 19.04.2021 г., за което е издадена и фактурата от същия ден. Следователно, за същото дружество е възникнало и задължението по чл. 97а, ал. 2 ЗДДС за регистрация по закона. А разпоредбата на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС сочи и срокът за това - не по-късно от 7 дни преди датата на данъчното събитие. В този случай датата на данъчното събитие е издаването на фактурата, поради което и е ирелевантна датата на плащане на стойността на доставката. Затова и правилно актосъставителят и наказващият орган са определили релевантната дата, до която законосъобразно дружеството е могло да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, а именно до 12.04.2021 г. – седем дни преди датата на данъчното събитие. В случая е без значение и стойността на доставката.

Но дружеството не е изпълнило своето задължение в законоустановения срок, а едва на 08.06.2021 г., с което и е допуснало нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДДС. Нарушението е извършено в гр. г. За това нарушение правилно е ангажирана и административната отговорност на жалбоподателя на основание чл. 178 ЗДДС.

Дадената от наказващия орган правна квалификация на нарушението изцяло съвпада със словесното му описание, като правилно е определена и приложимата санкционна разпоредба.

Тъй като е ангажирана отговорност на юридическо лице на основание чл. 83 от ЗАНН, безпредметно е да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна. Единствено следва да се посочи, че обстоятелства като липсата на нает от дружеството счетоводител и неопитността на управителя му, не изключват отговорността на дружеството. По същия начин и посоченото от управителя във възражението му, че е пребивавал в чужбина през този период /за което не са представени доказателства/, също не изключва отговорността на дружеството, доколкото заявления за регистрация могат да бъдат подавани и по електронен път или от упълномощени лица. Освен това във връзка с възраженията на управителя следва да се посочи, че самото дружество, /т.е. именно той като негов управител и единствен служител/ е

издало фактурата на процесната дата, поради което и е несъмнено установено, че е бил наясно с това обстоятелство и датата на данъчното събитие.

Съгласно чл. 178 ЗДДС данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5 000 лв. В случая нарушител е данъчно задълженото лице, а именно санкционирания жалбоподател юридическо лице – /по смисъла на чл. 3 ЗДДС/. Поради това имуществената санкция на дружеството правилно е определена в диапазона от 500 до 5 000 лева, като в случая е наложено наказание – „имуществена санкция“ в минималния размер, а именно 500 лева. Съдът намира размера на така определеното административно наказание за справедлив и съответен на обществената опасност на нарушението и нарушителя, като е отчетено, че това е първото подобно нарушение на дружеството и закъснението му е около 2 месеца.

Съдът намира и че не са налице предпоставките за определяне на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като същото разкрива типичната обществена опасност при нарушенията свързани със закъсняла регистрация по ЗДДС, като и срокът на закъснението не би могъл да се приеме за незначителен. Действително, в случая не се установи нанесена щета на фиска, доколкото за българското дружество доставката е необлагаема. Но нарушенията по чл. 96 и 97а ЗЗДС са формални и за тяхното реализиране не се изисква настъпването на някаква имуществена вреда. Следва да се има предвид, че при доставки с място на изпълнение на територията на друга държава-членка, е съществено доставчикът да е регистриран по ДДС, като по този начин могат да се проверят търговските му взаимоотношения и да се ограничат фиктивните сделки. Незнанието на законовите задължения от страна на управителя на дружеството не изключва отговорността на юридическото лице. Тези обстоятелства не сочат на необходимост от приложение на чл. 28 от ЗАНН, а са взети предвид при определяне на имуществената санкция в минимален размер.

При това положение съдът достигна до извод, че е безспорно установено извършването на нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 ЗДДС, за което правилно е ангажирана имуществената отговорност на жалбоподателя на основание чл. 178 ЗДДС и му е наложена минималната имуществена санкция в размер на 500 лева.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на ТД на НАП София за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г. и приложима и за висящи производства/ законът допуска присъждането на разноски, включително и за осъществено процесуално представителство на наказващия орган съгласно ал. 4. По делото като представител на наказващия орган от НАП в проведеното съдебно заседание е участвал юрисконсулт и съдът е потвърдил обжалваното НП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лева. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност, като е проведено само едно съдебно заседание и се касае за едно типично санкционирано нарушение, поради което и следва да се присъди възнаграждение в размер на минималния предвиден от закона - 80 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и ал. 9, вр. чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 586534 F617526/09.07.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД НАП - гр. София, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 178 ЗДДС за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗДДС

ОСЪЖДА жалбоподателя „8КОР“ ЕООД с ЕИК 204150280 да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____